

Arrest

nr. 188 765 van 22 juni 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 februari 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 januari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat C. TORFS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In de nota met opmerkingen worden de feiten die voorafgaan aan de bestreden beslissing als volgt opgesteld:

“Verzoeker diende op 23.04.2012 bij de Belgische ambassade te Yaounde een aanvraag in voor het verkrijgen van een visum lang verblijf (type D).

Verzoeker werd op 12.06.2012 in het bezit gesteld van een visum type D, geldig van 01.08.2012 tot 01.08.2013.

Verzoeker werd in het bezit gesteld van een A-kaart.

Deze A-kaart werd meerdere malen verlengd en dit tot 31.10.2016.

Verzoeker wordt op 30.09.2016 uitgenodigd om binnen de 15 dagen een attest voor te leggen dat bevestigt dat hij zich heeft aangemeld voor de eindejaarsexamens of rechtvaardiging van zijn niet aanmelding voor die examens."

Op 17 januari 2017 treft de verwerende partij de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33 bis). Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

"Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Overwegende dat de genaamde (...)

van Kameroen nationaliteit,

(...).

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren;

REDEN VAN BESLISSING:

Artikel 61, § 1.3° van de wet van 15.12.1980 : wanneer hij zich zonder geldige reden niet aanmeldt voor de examens,

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2015-2016 een inschrijvingsattest voorlegt uitgaande van de ULB voor de opleiding Master en sciences politiques - année unique.

Overwegende dat betrokkene tijdens de examensessie 6x afwezig was en slechts geslaagd was voor 10 van de 75 credits.

Overwegende dat betrokkene als reden van niet-deelname aan de examens op 12.10.2016 via de gemeente Leuven een dixit-attest voorlegt voor de periode van 12.08.2016 tot en met 19.10.2016; dit attest werd niet officieel bevestigd door de onderwijsinstelling. Een dixit attest kan niet worden aanvaard want is louter gebaseerd op de verklaring van de betrokkene en is niet op een echte diagnose van de arts. Een dergelijke verklaring heeft volgens de Orde van Geneesheren nooit het karakter van een medisch attest.

Overwegende dat betrokkene verklaart van 12.08.2016 tot en met 19.10.2016 ongeschikt te zijn om de lessen te volgen wegens ziekte, maar dat uit de raadpleging van de databank van de RSZ van 24.10.2016 blijkt dat betrokkene in de voornoemde periode was tewerkgesteld op 19.08.2016, 09.09.2016 en van 21.09.2016 tot 22.09.2016, 05.10.2016 tot 09.10.2016, 11.10.2016 en van 15.10.2016 tot 16.10.2016. Betrokkene bleek dus wel in staat om te werken, wat de waarde van het doktersattest ondermijnt.

Overwegende dat betrokkene niet meer voldoet aan de voorwaarden gesteld aan het verblijf als student.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat kan worden beschouwd als een eerste middel, werpt verzoeker op: *"Schending van de motiveringsplicht voortvloeiende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 61, §1,3° en 62 van de vreemdelingenwet. Schending van artikel 61. §1.3° Vw: schending geloofwaardigheid medisch attest."*

Verzoeker betoogt als volgt:

"De bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 61, §1,3° van de vreemdelingenwet.

Verweerster stelt: overwegende dat betrokkene tijdens de examensessie 6x afwezig was en slechts geslaagd was voor 10 van de 75 credits.

Overwegende dat betrokkene als reden van niet-deelname aan de examens op 12.10.2016 via de gemeente Leuven een dixit-attest voorlegt voor de periode van 12.08.2016 tot en met 19.10.2016; dit attest werd niet officieel bevestigd door de onderwijsinstelling. Een dixit attest kan niet worden aanvaard want is louter gebaseerd op de verklaring van de betrokkene en is niet op een echte diagnose van de arts. Een dergelijke verklaring heeft volgens de Orde van de Geneesheren nooit het karakter van een medisch attest.

Uit het administratief dossier blijkt dat het door de huisarts afgeleverde medisch attest dd. 11.10.2016 wel degelijk werd ontvangen door verweerster.

Op dit attest staat het volgende vermeld:

De ondergetekende dokter verklaart de genaamde:

(...)

Heden persoonlijk te hebben ondervraagd en onderzocht waarbij diens verklaringen met de werkelijkheid blijken te stroken en te hebben vastgesteld dat hij:

Ongeschikt is om lessen te volgen vanaf 12/08/2016 tot en met 19/10/2016 wegens ziekte.

Indien zich geen verwickelingen voordoen, mag de patiënt zijn normale activiteiten hervatten vanaf 20/10/2016.

Hij kon om medische redenen niet deelnemen aan de examens.

Dr Van Den Eede Els 1/36104/84/004 Van 't Sestichstraat 8 3000 Leuven Telefoon: 016/23.91.45

Datum en handtekening van de arts

Door te stellen dat dit een 'dixit-attest' is en dat dit volgens de Orde van Geneesheren 'nooit het karakter kan hebben van een medisch attest' schendt verweerster artikel 62 §1, 3° Vw. en het vermoeden van geloofwaardigheid van een medisch attest.

Verzoeker was gewettigd afwezig en had een geldige reden om niet deel te nemen aan de examens, namelijk hij was medisch ongeschikt om deel te nemen.

Dit neemt niet weg dat zijn afwezigheid gewettigd was door een medisch attest.

Stellen zoals verweerster doet dat dit medisch attest een dixit-attest is en zodoende niet geldig zou zijn, schendt alle redelijkheid.

Verzoeker moet hieruit afleiden dat een medisch attest van een huisarts bijgevolg geen enkele (bewijs)waarde heeft.

Verzoeker had wel degelijk een geldige reden om niet deel te nemen aan de examens (zijn medische situatie) die gestaafd werd door een geldig medisch attest.

Hier anders over oordelen doet afbreuk aan artikel 61 §1,3° Vw.

Verzoeker verwijst naar de publicatie van de Orde van Geneesheren die hij voegt als bijlage en waar het verschil tussen een medisch attest en een dixit-medisch attest wordt beschreven.

De Nationale Raad van de Orde der geneesheren wenst, na de ondertekening van het genoemde protocol op 22 maart 2007 aangaande de dixit-attesten en de geantendeerde attesten volgende verduidelijkingen te geven.

Advies van de Nationale Raad :

Het medisch attest

Een medisch attest is een getuigschrift dat een feit van medische aard vaststelt en bevestigt op grond van eigen ondervraging en onderzoek. Het wordt afgeleverd door de arts die het feit zelf heeft vastgesteld. Het medisch attest dient vanzelfsprekend volledig waarheidsgetrouw te zijn en houdt alleen medische vaststellingen over de patiënt zelf in.

De Nationale Raad herinnert aan zijn advies van 18 september 1993 (Tijdschrift van de Nationale Raad nr. 62, december 1993, p. 26) dat bepaalt dat "elk medisch getuigschrift, dat immers door de eer en de verantwoordelijkheid van de arts die het ondertekent wordt gewaarborgd, waarheidsgetrouw en gewetensvol moet worden opgemaakt. Het getuigschrift moet worden gedagtekend op de dag dat het wordt opgemaakt, van een handtekening worden voorzien en met een stempel worden gewaarmerkt."

Onder die voorwaarden geniet het medisch attest onbetwistbaar het vermoeden van geloofwaardigheid.

Een dixit-attest is een attest dat louter en alleen gebaseerd is op de verklaring van de betrokkene en niet op een diagnose. Dergelijke verklaring heeft nooit het karakter van een medisch attest.

De gebruikelijke voorgedrukte medische formulieren kunnen hiervoor niet aangewend worden. Teneinde elk misverstand met een eigenlijk medisch attest te vermijden en de gevraagde signaalfunctie bij problematische afwezigheid te onderstrepen dient een dergelijk attest met de hoofding dixit-attest te beginnen.

Dergelijk attest dient duidelijk te vermelden : "Volgens verklaring van betrokkene....."

Wanneer men deze publicatie van de Nationale Raad van de Orde der Artsen toetst aan het door verzoeker bijgebrachte medisch attest kan niet anders dan besloten worden dat het bijgebrachte attest NIET als een dixit-attest kan beschouwd worden.

Meer nog, een medisch attest indien dit volgens de richtlijnen van de Nationale Raad van de Orde der Artsen is opgesteld, hetgeen in casu het geval is, heeft een onbetwistbaar vermoeden van geloofwaardigheid.

Artikel 61 §1,3° Vw. werd geschonden.

Schending van de motiveringsplicht voortvloeiende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Volgens vaste Cassatierechtspraak moet onder een afdoende motivering van de bestuurshandeling worden verstaan: iedere motivering die de betrokken beslissing redelijkerwijze grondt.

De motivering van verweerster is niet afdoende en zij is niet conform artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 die voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Door te stellen dat verzoeker zijn afwezigheid heeft trachten te rechtvaardigen door het afleveren van een dixit-attest schendt verweerster de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Dat de beslissing van verwerende partij ook om reden van ongeldige motivering dient vernietigd te worden."

2.2. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Verzoeker legde voldoende bewijs voor van zijn gewettigde afwezigheid aan de examens.

Bovendien heeft verzoeker zich niet uitgeschreven en volgt hij op regelmatige wijze de cursussen.

Het is immers de bedoeling van verzoeker om de master af te ronden.

Verweerster heeft haar beslissing niet zorgvuldig voorbereid.

Zij diende op basis van de meegedeelde stukken een andere beslissing te nemen, minstens diende zij, in geval van onduidelijkheid, aan bijkomende bewijsgeving te doen.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat de Overheid slechts na afweging van alle relevante gegevens van de zaak een beslissing mag nemen."

2.3. De verwerende partij stelt het volgende in haar nota met opmerkingen:

"Bij schrijven dd. 30.09.2016 werd de verzoekende partij verzocht om een attest te overleggen dat bevestigt dat zij zich heeft aangemeld voor de eindejaarsexamens of rechtvaardiging voor haar niet aanmelding voor die examens. In antwoord hierop, werd door de verzoekende partij een attest overgemaakt voor de periode van 12.08.2016 tot en met 19.12.2016.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie stelde nopens het door de verzoekende partij overlegde attest terecht vast dat dit een dixit attest betreft, dat bovendien niet officieel bevestigd werd door de onderwijsinstelling.

Conform het advies van de orde van geneesheren dd. 22.03.2007 is een dixit attest een attest dat louter en alleen gebaseerd is op de verklaring van de betrokkene en niet op een diagnose. Dat het door verzoekende partij overgemaakte attest een dixit attest is blijkt uitdrukkelijk uit de inhoud van voormeld attest.

Verweerder merkt vooreerst op dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest werd opgesteld op 11.10.2016, terwijl het betrekking heeft op de periode van ongeschiktheid om lessen te volgen vanaf 12.08.2016 tot en met 19.10.2016. Aangezien het overgemaakte attest aldus betrekking heeft op de periode van twee maanden voorafgaand aan de opstelling ervan, blijkt hieruit ontegensprekelijk dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest louter gebaseerd is op de verklaringen van de verzoekende partij en niet op een echte diagnose van de arts.

Bovendien vermeldt het door de verzoekende partij overgemaakte attest uitdrukkelijk dat de arts de verzoekende partij persoonlijk heeft ondervraagd en onderzocht en "waarbij diens verklaringen met de werkelijkheid blijken te stroken".

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie motiveert verder dat het attest nooit officieel bevestigd werd door de onderwijsinstelling, hetgeen de verzoekende partij ook niet ontkent.

Volledigheidshalve merkt de verwerende partij nog op dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest pas werd opgesteld nadat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de verzoekende partij verzocht om een attest te overleggen dat bevestigt dat zij zich heeft aangemeld voor de eindejaarsexamens of rechtvaardiging van haar niet-aanmelding voor die examens.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie stelde derhalve terecht vast dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest een dixit attest is.

De verzoekende partij is dan ook niet ernstig daar waar zij tracht voor te houden dat het door haar overgemaakte attest geen dixit-attest zou vormen, doch wel een medisch attest. De verzoekende partij gaat met haar kritiek niet in op de motieven van de in casu bestreden beslissing. Terwijl het loutere feit dat de verzoekende partij een andere mening is toegedaan, niet van die aard is om afbreuk te doen aan de gedegen motivering van de in casu bestreden beslissing.

Aangezien de orde van geneesheren in haar advies dd. 22.03.2017 uitdrukkelijk stelt dat een dixit attest louter en alleen gebaseerd is op de verklaring van de verzoekende partij en niet op een diagnose en voormelde verklaring nooit het karakter kan hebben van een medisch attest, is het niet kennelijk

onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om te oordelen dat een dixit attest niet kan worden aanvaard als reden voor niet-deelname aan de examens.

Verweerder benadrukt verder dat uit de raadpleging van de databank van de RSZ dd. 24.10.2016 blijkt dat de verzoekende partij in de periode waarop het attest betrekking heeft, tewerkgesteld was van 19.08.2016, 09.09.2016 en van 21.09.2016 tot 22.09.2016, 05.10.2016 tot 09.12.2016, 11.10.2016 en van 15.10.2016 tot 16.10.2016. Hieruit blijkt aldus dat de verzoekende partij in voormelde periode conform het overlegde attest ongeschikt was om lessen te volgen, doch wel in staat leek om te werken. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie oordeelde terecht dat dit de waarde van het attest ondermijnt.

De verzoekende partij gaat met haar kritiek niet in op voormelde motivering.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat aan de verzoekende partij een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten diende te worden betekend.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.

In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij houdt voor dat zij voldoende bewijs heeft overlegd voor haar gewettigde afwezigheid. Zij zou zich bovendien niet hebben uitgeschreven en op regelmatige wijze de cursussen volgen. Het zou eveneens haar bedoeling zijn om haar master af te ronden. Minstens zou de verzoekende partij, in geval van onduidelijkheid, aan bijkomende bewijsgaring dienen te doen.

De kritiek van verzoekende partij kan niet worden aangenomen.

Daar waar de verzoekende partij vooreerst aanvoert dat zij voldoende bewijs heeft overlegd voor haar gewettigde afwezigheid, gaat zij voorbij aan de concrete motivering van de in casu bestreden beslissing. Verweerder herhaalt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie terecht vast stelde dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest een dixit attest betrof dat niet kan worden aanvaard, nu het louter gebaseerd is op de verklaringen van de verzoekende partij en niet op een diagnose van een arts. De verwerende partij verwijst naar hetgeen zij heeft uiteengezet onder het eerste middel.

Evenmin is de ongestaafde kritiek van de verzoekende partij als zou zij zich niet hebben uitgeschreven, op regelmatige wijze cursussen volgen en het de bedoeling zijn om haar master af te ronden van die aard om afbreuk te doen aan de concrete motivering van de in casu bestreden beslissing. De verzoekende partij maakt met voormelde kritiek niet aannemelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op kennelijk onredelijke wijze of uitgaande van onjuiste gegevens zou hebben geoordeeld dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest een dixit attest was, dat louter gebaseerd is op de eigen verklaringen van de verzoekende partij, en om die reden niet kan worden aanvaard als reden voor niet-deelname aan de examens.

In zoverre de verzoekende partij tot slot voorhoudt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, in geval van onduidelijkheid aan bijkomende bewijsgaring, dient te doen, kan dit eveneens niet worden aangenomen. Uit het administratief dossier blijkt immers uitdrukkelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 30.09.2016 aan de verzoekende partij verzocht om binnen de 15 dagen een attest te overleggen dat bevestigt dat zij zich heeft aangemeld voor de eindejaarsexamens of rechtvaardiging van haar niet-aanmelding voor die examens. De verzoekende partij heeft aldus de mogelijkheid gehad om alle stukken ter ondersteuning van haar aanvraag te overleggen.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat aan de verzoekende partij een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten diende te worden betekend.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert.

Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen".

2.4. Gelet op onderlinge samenhang worden beide middelen samen behandeld.

2.5. De bestreden beslissing steunt op artikel 61, §1, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze bepalingen luiden op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing als volgt:

“Artikel 61, § 1

De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

(...)

3° wanneer hij zich zonder geldige reden niet aanmeldt voor de examens [...].”

“Artikel 103/3

Wanneer de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling bedoeld in artikel 61, § 1 of § 2, van de wet of aan de leden van diens gezin het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, bepaalt hij de termijn waarbinnen de belanghebbenden het grondgebied moeten verlaten.

In de beide gevallen geeft het gemeentebestuur van de beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde kennis door afgifte van een document dat overeenkomt met het model van bijlage 33bis.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat een bestuur zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen.

2.6. Kernpunt van de betwisting vormt de vraag of het attest van 11 oktober 2016 dat verzoeker heeft voorgelegd ter staving van niet-deelname aan de examens in het kader van de opleiding “*Master en sciences politiques-année unique*” voor het academiejaar 2015-2016, een medisch attest is of een zogenaamd dixit-attest. Volgens de verwerende partij betreft het een dixit-attest, volgens verzoeker betreft het een medisch attest en was hij gewettigd afwezig op zijn examens en kon verwerende partij op grond hiervan geen toepassing maken van artikel 61, § 1, 3°, van de Vreemdelingenwet.

2.7. Het betrokken attest bevindt zich in het administratief dossier. Het werd opgesteld door dr. V.D.E.E en luidt als volgt:

“De ondergetekende dokter verklaart de genaamde:

(...)

Heden persoonlijk te hebben ondervraagd en onderzocht waarbij diens verklaringen met de werkelijkheid blijken te stroken en te hebben vastgesteld dat hij:

Ongeschikt is om lessen te volgen vanaf 12/08/2016 tot en met 19/10/2016 wegens ziekte.

Indien zich geen verwikkelingen voordoen, mag de patiënt zijn normale activiteiten hervatten vanaf 20/10/2016.

Hij kon om medische redenen niet deelnemen aan de examens.”

2.8. Verzoeker baseert zich op een bij het verzoekschrift gevoegd advies van de Nationale Raad van de Orde der Artsen dat deze heeft opgesteld na ondertekening van het protocol van 22 maart 2007 tussen de medische sector en het onderwijs en waarin deze Raad herinnert aan zijn advies van 18 september 1993, om zijn betoog kracht bij te zetten dat het in punt 2.7. bedoelde attest wel degelijk een medisch attest is. De verwerende partij brengt in haar nota niets in tegen het inroepen van dit advies door verzoeker op zich. Ze verwijst integendeel zelf ook naar dit advies om haar verweer kracht bij te zetten. In dit advies kan het volgende worden gelezen:

“Het medisch attest

Een medisch attest is een getuigschrift dat een feit van medische aard vaststelt en bevestigt op grond van eigen ondervraging en onderzoek. Het wordt afgeleverd door de arts die het feit zelf heeft vastgesteld. Het medisch attest dient vanzelfsprekend volledig waarheidsgetrouw te zijn en houdt alleen medische vaststellingen over de patiënt zelf in.

De Nationale Raad herinnert aan zijn advies van 18 september 1993 (Tijdschrift van de Nationale Raad nr. 62, december 1993, p. 26) dat bepaalt dat elk medisch getuigschrift, dat immers door de eer en de verantwoordelijkheid van de arts die het ondertekent wordt gewaarborgd, waarheidsgetrouw en gewetensvol moet worden opgemaakt. Het getuigschrift moet worden gedagtekend op de dag dat het wordt opgemaakt, van een handtekening worden voorzien en met een stempel worden gewaarmerkt.”

Onder die voorwaarden geniet het medisch attest onbetwistbaar het vermoeden van geloofwaardigheid. In zijn advies van 26 augustus 1989 (Tijdschrift van de Nationale Raad nr. 46, december 1989, p. 22) bepaalt de Nationale Raad: “Wat betreft de inhoud van de ongeschiktheidsverklaring dient de Nationale Raad U er niettemin op te wijzen dat het medisch geheim hierbij op geen enkele manier mag worden geschonden. Als reden van ongeschiktheid kunnen dan ook alleen de vermeldingen ziekte, ongeval en

verlenging worden weerhouden. Alle andere redenen dienen dan ook van het attest te worden weggelaten.”

Het dixit-attest

Een dixit-attest is een attest dat louter en alleen gebaseerd is op de verklaring van de betrokkene en niet op een diagnose. Dergelijke verklaring heeft nooit het karakter van een medisch attest.

De gebruikelijke voorgedrukte medische formulieren kunnen hiervoor niet aangewend worden. Teneinde elk misverstand met een eigenlijk medisch attest te vermijden en de gevraagde signaalfunctie bij problematische afwezigheid te onderstrepen dient een dergelijk attest met de hoofding dixit-attest te beginnen.

Dergelijk attest dient duidelijk te vermelden : “Volgens verklaring van betrokkene”

In deze optiek zal de wederzijdse vertrouwensrelatie die de grondslag is van elke artspatiëntrelatie niet uit het oog worden verloren.

Indien de school geregeld dergelijke dixit-attesten ontvangt, kan zij dit signaleren aan de CLB-arts die op zijn beurt desgevallend overleg kan plegen met de behandelende geneesheer.”

Gelet op wat kan worden gelezen in dit advies kan verzoeker worden gevolgd waar hij stelt dat het in punt 2.7. bedoelde attest een medisch attest is. Het attest, dat gedagtekend en ondertekend werd en een stempel bevat van de betrokken arts alsook diens handtekening, bevat niet de hoofding “*dixit-attest*”. Verder geeft het niet enkel de verklaringen weer van verzoeker, vermits de arts in kwestie stelt verzoeker te hebben onderzocht en ondervraagd en hierbij tot de vaststelling kwam dat diens verklaringen met de werkelijkheid stroken, waarna de betrokken arts vaststelt dat verzoeker “*Ongeschikt is om lessen te volgen vanaf 12/08/2016 tot en met 19/10/2016 wegens ziekte*” en dat hij “*om medische redenen niet [kon] deelnemen aan de examens.*”

Het attest bevat ook niet de bewoordingen “*Volgens verklaring van betrokkene...*”.

Verzoeker kan dan ook worden gevolgd in zijn stelling dat het attest dient te worden beschouwd als een medisch attest.

2.9. Gelet op dit alles kan de verwerende partij niet worden gevolgd waar ze in haar nota stelt, “*Dat het door verzoekende partij overgemaakte attest een dixit attest is blijkt uitdrukkelijk uit de inhoud van voormeld attest.*” De verwerende partij benadrukt in haar nota “*dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest werd opgesteld op 11 oktober 2016, terwijl het betrekking heeft op de periode van ongeschiktheid om lessen te volgen vanaf 12 augustus 2016 tot en met 19 oktober 2016. Aangezien het overgemaakte attest aldus betrekking heeft op de periode van twee maanden voorafgaand aan de opstelling ervan, blijkt hieruit ontegensprekelijk dat het door de verzoekende partij overgemaakte attest louter gebaseerd is op de verklaringen van de verzoekende partij en niet op een echte diagnose van de arts.*” Echter indien de Raad dit standpunt volgt, schendt hij de bewijskracht van het attest, wat hij niet vermag te doen. Immers kan in het attest duidelijk worden gelezen dat de arts verzoeker heeft onderzocht en ondervraagd en vervolgens tot de vaststelling kwam dat hij “*om medische redenen niet [kon] deelnemen aan de examens*”. Het gegeven dat de arts het attest opmaakt op 11 oktober 2016 en in het attest tevens vermeldt dat verzoekers verklaringen met de werkelijkheid blijken te stroken, maakt niet dat het medisch attest niet langer op een diagnose steunt. Het attest werd ook niet opgesteld ná de bewuste periode vermits de ongeschiktheid van verzoeker om lessen te volgen en examens af te leggen geldt tot en met 19 oktober 2016 en het attest dateert van 11 oktober 2016. Verweerder benadrukt verder “*dat uit de raadpleging van de databank van de RSZ dd. 24.10.2016 blijkt dat de verzoekende partij in de periode waarop het attest betrekking heeft, tewerkgesteld was van 19.08.2016, 09.09.2016 en van 21.09.2016 tot 22.09.2016, 05.10.2016 tot 09.12.2016, 11.10.2016 en van 15.10.2016 tot 16.10.2016. Hieruit blijkt aldus dat de verzoekende partij in voormelde periode conform het overlegde attest ongeschikt was om lessen te volgen, doch wel in staat leek om te werken. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie oordeelde terecht dat dit de waarde van het attest ondermijnt.*” De Raad dient echter vast te stellen dat in het medisch attest wordt gesteld dat verzoeker ongeschikt is om lessen te volgen vanaf 12 augustus 2016 tot en met 19 oktober 2016 wegens ziekte en dat hij om medische redenen niet kon deelnemen aan examens. Er staat echter niet in vermeld dat hij niet in staat was om gedurende die periode niet te werken. Het is niet aan de Raad om te gaan gissen wat precies de medische toestand van de verzoekende partij was en de ernst ervan in te schatten. In het eerder vermelde aan het verzoekschrift gevoegde advies van de Nationale Raad dat opgesteld werd na ondertekening van het protocol van 22 maart 2007 tussen de medische sector en het onderwijs, kan nog gelezen worden, “*In zijn advies van 26 augustus 1989 (Tijdschrift van de Nationale Raad nr. 46, december 1989, p. 22) bepaalt de Nationale Raad: “Wat betreft de inhoud van de ongeschiktheid-verklaring dient de Nationale Raad U er niettemin op te wijzen dat het medisch geheim hierbij op geen enkele manier mag worden geschonden. Als reden van ongeschiktheid kunnen dan ook alleen de vermeldingen ziekte, ongeval en verlenging worden weerhouden. Alle andere redenen dienen dan ook*

van het attest te worden weggelaten.” Verder ziet de Raad niet in waarom het betrokken attest dient te worden beschouwd als een dixit-attest indien verzoeker dit niet uit eigen beweging overmaakt aan de verwerende partij doch wel naar aanleiding van het schrijven van de verwerende partij van 30 september 2016. Verwerende partij stelt ten slotte dat het betrokken attest *“bovendien niet officieel bevestigd werd door de onderwijsinstelling”*. Dienaangaande dient de Raad op te merken dat de verwerende partij verzoeker daarom ook niet specifiek heeft gevraagd, en dus verzoeker niet kan verwijten dit niet te hebben verstrekt, bovenop het verstrekte medisch attest. Immers blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij schrijven van de verwerende partij van 30 september 2016 verzocht werd om voor te leggen, *“een attest dat bevestigt dat hij zich aangemeld heeft voor de eindejaarsexamens of rechtvaardiging van zijn niet-aanmelding voor die examens; betrokkene heeft 6 afwezigheden op zijn puntenlijst, graag reden niet deelname examens”*. Indien de verwerende partij belang hechtte aan een officiële bevestiging van de onderwijsinstelling in het geval een medisch attest wordt verstrekt, diende ze dit uitdrukkelijk mee te delen aan verzoeker of verzoeker de kans te geven dit alsnog te verstrekken, quod non. Verzoeker kan dan ook worden gevolgd waar hij stelt dat de bestreden beslissing niet getuigt van zorgvuldige voorbereiding. Het verweer in de nota kan hieraan geen afbreuk doen. De verwerende partij stelt, *“Uit het administratief dossier blijkt immers uitdrukkelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 30.09.2016 aan de verzoekende partij verzocht om binnen de 15 dagen een attest te overleggen dat bevestigt dat zij zich heeft aangemeld voor de eindejaarsexamens of rechtvaardiging van haar niet-aanmelding voor die examens. De verzoekende partij heeft aldus de mogelijkheid gehad om alle stukken ter ondersteuning van haar aanvraag te overleggen.”* Echter heeft de verzoekende partij zoals het schrijven van de verwerende partij van 30 september 2016 het vereiste, *“een attest”* neergelegd ter *“rechtvaardiging van zijn niet-aanmelding voor die examens”* bevattende een *“reden niet deelname examens”*. De verwerende partij maakt niet aannemelijk dat verzoeker gelet op het schrijven van 30 september 2016 kon worden geacht te weten dat als hij een medisch attest bijbrengt ter rechtvaardiging van zijn niet-aanmelding voor de examens, hij tevens een officiële bevestiging daarvan van de betrokken onderwijsinstelling diende voor te leggen.

2.10. De Raad dient te concluderen dat de bestreden beslissing artikel 61, §1, 3°, van de Vreemdelingenwet schendt door het door verzoeker verstrekte attest te beschouwen als een dixit-attest en derhalve niet te aanvaarden als een geldige reden voor zijn niet-aanmelding voor de examens. De bestreden beslissing schendt tevens de zorgvuldigheidsplicht aangezien ze tot stand kwam zonder verzoeker uit te nodigen om ter ondersteuning van een medisch attest tevens een officiële bevestiging daarvan van de betrokken onderwijsinstelling over te leggen en hem niet de kans te geven zulke bevestiging alsnog voor te leggen voordat de bestreden beslissing werd getroffen.

2.11. Beide middelen zijn in de aangegeven mate gegrond. Deze conclusie leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 januari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA